

כל הגט פרק שלישי גיטין

מסורת הש"ס

(א) כבודות ב: לקמן לז:
 ודרש ב: (ב) [מכבודות ב:
 א] כבודות יח.
 (ג) [מכבודות ב:]
 ב"מ יב: (ד) [מכבודות
 ב:] ב"מ מד:
 (ה) [מכבודות יח:] ע"ש
 כבוד:
 (ו) [מכבודות יח:]
 ופירש"י [יח:] (ז) [מכבודות
 יח:] פ"ג ע"ש (ח) [דף
 יח:] ו. ומכר ר"ל:
 (ט) [דף ב:] (י) [ב"מ:
 כ"ח:]
 (יא) [ב"מ:
 כ"ח:] וועין היטב
 [מכבודות ב"מ יב:]
 ואלמר
 [מכבודות ב"מ יב:]
 שמואל [מכבודות ב"מ
 יב:]
 ד"ה עשין]

תורה אור השלם

1. וְזֶה דִּבְרֵי הַשְּׁמִטָּה
שְׁמוֹט כָּל בְּעַל מַשֶּׁה יֵדוּ
אֲשֶׁר יִשָּׂה בְרַעְהוּ לֹא
יִגַּשׁ אֶת רַעְהוּ וְאֶת אָחִיו
בִּי קָרָא שְׁמִטָּה לֵּי:
דברים טו ב

גליון הש"ס

גמ' ביחידה לא
מוקמין. עי' פאה פ"ה
מ"ז ובר"ש סס: שם ואין
שביעית משמטתו. עי'
ברא"ש פ"ק למכות סימן
ג: תוס' ד"ה ביחידה
ובו אפי' ררבנן. עיין לעיל
דף יג ע"א תוס' ד"ה והא:

מוסף רש"י

[illegible]

פסקי רי"ד

פייסותי' הריני מאמנה
לומר של אבתי בתיך
הוון אצלי ויכון
מעיקרא הימנה תו לא
המיומן לערער וכשי דאגן
נעמד ניקום ונתער אלתא
דאמר הלא אבא אלתא
היחוש אכסילא לטון איגיל
מילתא דארוסה הות אמר
ורבא אן אמרו כבשואה
ותביבא עיון לא ומחזו
לפלסי יאמרו בארוסה
השאינה חביבה עליו כי
אמר רבא אן פלסי לך
קשקשא לך כי משו ב"ד
שליח שני בפניו וא דלמא
כשני בפניו כי משו
ב"ד שליח שני בפניו
והשליח ראשון שני בפניו
וא דלמא שני בפניו נמי

כי משו ב"ד שלית. מי בעי בפניו דשלית קמא או אפילו שלא בפניו ככון זה שהוא אונס ואינו יכול לעכב כאן ויך לדרכו: **מזבא.** מעבר המים שלא מנא את המעבורת: **לא שמיא מסיא.** ללא מטי עד הכא ואין טענת אונס בתנאי גיטין למימר אינסנא. א"נ יש אונס בגיטין הא

אוקיימנא בשמעתא קמייאא דתכזבותא
דהאי אונסא דשכיח הוא ואיבעי ליה
לחטווי: ליהו גיטא. מעכשיו א) אונסור
לה גט על תנאי זה אי לא אפייעס לה:
פייעס. דדברים והרבה עליה ריעים
ולא תתלעה להלטיא אמו: מי יבד לה
תקרבא דדינרי ולא אפייעס. ויזון
שלא עשה כן נמנא שלא פייעס ואע"פ
אין לו לא אמרינן אנים דאין אדם
יכול לטעון אונס בתנאי של גט והוי
גיטא: אטו תקרבא דדינרי צני למיסב
לה. והרי אין לו ואנוס הוא דהא פייעס
במה שצדו לעשות ולא אפייעסא ולא
הוי גיטא דש אונס בפייעס: הא כמאן
דלמר כו'. פלוגתא דמרי לנשי ואליבא
דרבא היא במסכת כתובות בשמעתא
קמייאא: ב) מתנאי' להיום מפריש
עליהן מחלקן. המלוה הזה כשיפריש
תרומותיו ומכור התרומה ויעבד הדמים
לעצמו כפרעון החוב זה בשביל הכהן
וכן המעשר ראשון בשביל לו ומעשר
עני בשביל עני ומעשרות ועבד
וישכל אלא שמפריש ממנו המעשר
לכהן שהי' מותרים לזרים מכיון שאין
כאן גזל מתנות שכבר נתן דמיהם
לכהן זה ובשעת ההלוואה פסק להם
דמים: ליטול רשות מן היורשין. מפני
שאין חוב זה מוטל עליהן לפרוע ויטול
מהם רשות אס רוצים שיתקבל חובו
בשבילים שישלמו מעשרות עצמו: אינו
צריך ליטול רשות. דש כח צ"ל להטיל
חוב זה על כל ההנהגה והלויה לפי
שתקנתם הוא שימנאו מעות להלוואה:
גב' ואע"ג דלא אסו לידע. בתמיה
אע"פ שאינו נותן לכהן ויחזירם לו
קתני מתני' דיפריש עליהן וכיון דלא
מטו לידע מאן זכי ליה להאי כהן הך
תרומה שיקבלנה זה בחובו והיאך יאס
ידי נתניה: במכרי כנוס. כמו איש
מאת מכור (מ"ג יג) שסם מביירו
ואוהביו דאין רגיל לתת תרומות
ומעשרות אלא לכהן זה הלכך כיון
דמלתא דפשיטא היא דלדידהו יביע להו
אסתי להו שאר כהני דעמיהו והוא
כמאן דמטו לדידיה דהני: במוכר להן
ע"י אחרים. כשהוא מפריש מוסקרו
למעשרות ציד אוהבו ואומר זכי
במעשר זה לפלוני לו והוא ליה כמאן
דמטא לדידה ומוחר ומחזיר לו: עשו

אִם שְׁאִינוּ וּזְכֵּה כוֹזֵב. בַּמִּקְוֹמוֹת הִרְבֵּה מִפְּנֵי תִּקְוָה עָשׂוּ כֵּן לְרַבֵּי יוֹסֵפִים וּמִיָּנִיחַת חֶרֶס וּבִצְבָכוֹרוֹת (דף יח:) כֹּל שֶׁחֲלָפִיו צִדַּכְהוּ כֵּהֵן פְּטוֹר מִן הַמַּאֲחִיר דֹּאף עַל פִּי שְׁאִין וְזִכֵּה לִקְטֹן עֲשָׂאוֹהוּ כוֹזֵב וּבִכּוֹן יִיָּל מִפְּנֵי אֲתֻבְלָה בְּזִיתוֹ הַשֶּׁעַר שֶׁל שַׁעַת הַפְּרָשָׁה: וְאִין צוּ מִשּׁוֹם רִבִּי. בְּשֵׁאף דֹּאף עַל פִּי שְׁלֵא יֵאל הַשֶּׁעַר: וְאִם צִלְּהוּ. לִקְמֹן מִפְּרָשָׁה: נִשְׁתַּיִּישׁא בְּשֵׁנָה וְזוּ רִוְחָה שֶׁנִּשְׁמְדָפוּ שְׂדוּמִיו וּנְמִיִּישׁא מִנְּאוֹתָה הַלּוּאָה וְאִמְרוּ וְזֵי הַאֲבֵד הוּא: פּוֹסֵק עֵמֶס כְּשֶׁעַר הוּול פְּשִׁיעָא. בְּכֹל מִנְּאִי נִמִּי אִם בְּזֵאֵי הִכִּי מִנְּאִי בְּזִיתוֹ נֶשֶׁךְ (ב"מ דף עב:) : כִּמִּי שֶׁפָּסַק דְּמִי. וְהִ"ק הַפִּסְקוֹס בְּשַׁעַת הַלּוּאָה יִקְבֹּלֵם כְּשֶׁעַר הוּול: דִּי לִיֹּם לִיֹּם. כְּגוֹן אִם נִשְׁמְדָפוּ אִם בֹּא לְחֹזֶר בְּכֵהֵן אִין יִכּוֹל שְׁהִי כִסְפוּ בִּידוֹ וְזֵה לֹא הִיָּה לוֹ לְמִשְׁחָן כוֹזֵב יִכּוֹל לְטַעוֹן לֹא מִשְׁכַּת מִמֶּנִּי פִּירוֹת: וְלֹא לְרִיכָא אֲתֻקּוֹן. בְּשַׁעַת שֶׁנִּשְׁמְדָפוּ אִם מִתְּבַשְּׁטִי חוּרִים וּמִתְקִיִּים וּמִלְתָּא דִּלֵּא שְׂכִימָא חֵזַק אִם שִׁיָּה לֵבָם בְּזִיתוֹ הַשֶּׁעַר רָחִי לְיִירוֹשָׁם וְכֹל לִיֹּם וּזְכֵּה בִּנְעֻשְׁרוֹת לְפִיכֵן הִכָּא לִיכָא לְמִימַר בְּחֻקַּת יוֹרְשֵׁן שְׁמָא יוֹרְשִׁים עֲשִׂירִים הֵם אֲבָל בְּהַלְלָא עֲנִי יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּהֵא דֵּת וְזוּ נוֹהֶגֶת בְּיִשְׂרָאֵל כְּדִי שִׁימְצֹאוּ מִלּוּם לְכָל

ועני יכול להמכר ויכל לזכור בחר בדביא' ודור פוסת בין במערכין שלא בפניו שלחל
הואא דאמר להו אי לא תאנינ עד תלמידי יומין ליהוי גיטא אתא ופסקי מעברא
תאנינ' דאמר שמואל לא שמיה מתיא' פ' עד חצות הליכות לעבור והיה אנוס ויפיל' וא'
מ"ה אפר שמואל לא שמיה מתיא והגט נט ולא מצ' למימר אנוס אני: הורא דאמר
פ' עד תלמידי יומין גיטא מעכשיו פייס' ולא אוסיפיה פ' התנה עמו שאם לא יפייס'
עכשיו וחזר אחריה והרבה עליה עיי' כד' שתתפייס עמו ולא תצרת' והיה טוען ואומר
שהיה לי לעשות פשיתי והיה גט הוא טוען כ' שהיה כ' אחרתי אם לא אפייסתי יהא ע' והיו
ב' וד' ופ' מי יחל' הי' הרקבא דבית' ולא אוסיפיה פ' כיון שאמר אם לא אפייסתי ש'
א' וד' ופ' מי יחל' הי' הרקבא דבית' ולא אוסיפיה פ' כיון שאמר אם לא אפייסתי ש'

٧

מי יחייב לה תרומה דדינרי וְלֹא אִפִּיּיסָא. אַע"ג דלית ליה אִין טענת חונס בגיטין והוּו גט וּלְאִתּוּ וְכִי יֵהֵב לָהּ נָמִי תְרֻמָּה דדינרי אַמְאִי לָהּ הוּו גִּיטָא הֵא לָא אִפִּיּיסָא וְאוּרָ"י דְּלִי לָא פִּיּסָנָה לָהּ מִשְׁמַע אֵם לָא אֶטְרָה לְפִיּיסָה דְּדַבְרָא גְדוּל וְאִי יֵהֵב לָהּ הִרִי טְרַח לְפִיּיסָה

וקיים תנאו אע"פ שלא נתפייסה:
במכרי א קתני. אע"ג דמוכה
 נמי לא קתני מ"מ ניחא
 ליה לאוקומי צמוכה דליירי בכל כהנים
 ומאן דמוקי לה צמכרי משום דמוכה
 לא קתני אע"ג דמכרי נמי לא קתני
 משמע ליה מפשרישי עליה סתם צלא
 שום יזכוי: **ביחידאה** א
 מוקמינן. אע"ג דשמואל פסיק בפ"ק
 דצ"מ (דף יב.) כרזי יוסי דעשו את
 שאינו זוכה כזוכה מכל מקום מתסבר
 ליה לאוקומי מתניתין * אפילו כרזנין:
ופוסק עמחן בשער הוול. כדמ' **א**
 דאע"ג דלא פסק כמי
 שפסק דמי ואין בו משום כרית אפילו
 פוסק הרבה פחות משער הוול:

הא קמ' אע"ג דלא פסק בו.
וא"ת הא נמי פשיטא דנפרק
אזיהו נשך (שם דף עב:) אמר ר' יהודה
שיכול לומר לו תן לי כזה או תן לי
מעותי וי"ל דהתם שאומר לו בשעת
הזול אבל הכא אפילו שמק עד שהוקר
השער: וי"ל דבי לית דאיה לא יהיב
דיה בו. וזה דאמר רב צברידיא
באזיהו נשך (שם דף עג.) אע"ג דלית
ציה תיוהא הכא הסיירו משום תקנת
הס: ק"ל שנו אלא בע"ה חבית בבחן.
אפילו לרבנן דפלוגי ארבי שמעון כ'י
הזוב (שם דף עד.) ולית לכו כל שהכסף
צידו ידו על העליונה הכא לא גרע
מכי לית ליה לא יחיד אי נמי כדפירש
בקונטרס דהכא דלין לו למשכן ממנו
כלום לא מני הדך ציה:

עַר הַזוֹל וְאִין בּו מוֹשֶׁם
וּשְׁמַטְתּוֹ וְאִם בָּא לַחֲזוֹר אִינוֹ חוֹזֵר נִתְיָאֲשׁוּ הַבְּעָלִים
שְׂאִין מִפְּרִישֵׁין עַל הָאֲבוֹד אִמְר מִד פּוֹסֵק עֵמָהם כְּשֶׁעַר
וּשְׁמַע לֵן יֶאֱפָ עַל פִּי שְׁלָא פִּסְק כְּמִי שְׁפִסְק דְּמִי וְאִין
עֵמָא כִּיּוֹן דְּכִי לִית לִיה לֹא יִהִיב לִיה כִּי אִית לִיה נְמִי
יִן שְׁבִיעִית מִשְׁמַטְתּוֹ דְּלֹא קְרִינָא בִּיה יֹאֵשׁ וְאִם
אִמְר רַב פַּפָּא לֹא שְׁנֹ אִלָּא בְּעַל הַבֵּית בַּכְּהֵן אֲבָל
אִם לַחֲזוֹר חוֹזֵר דִּתְנִן ^ענָתָן לוֹ מַעוֹת וְלֹא מִשְׁךְ הַיָּמִנָּה
: נִתְיָאֲשׁוּ הַבְּעָלִים אִין מִפְּרִישׁ עֲלִיהֶן לְפִי שְׂאִין
שְׂמִיטָא לֹא צְרִיכָא דְּאֶקוֹן מִהוּ דִּתִּימָא אֶקְנָתָא מִילְתָּא
לְעִיזָר בֶּן יַעֲקֹב אֹמֵר הַמְלוּה מַעוֹת אֶת הַכְּהֵן וְאֶת
עֲלִיהֶן בַּחֲזָקָת אוֹתוֹ הַשְּׁבִט וְאֶת הָעֵנִי בְּבֵית דִּין וְמֵת
יִי יִשְׂרָאֵל ר' אַחִי אֹמֵר בַּחֲזָקָת עֲנִי עוֹלָם מֵאִי בִּינְיָהּ
אִיכָּא

הבניין קיין (למנן דף נט:) עני המנקה בראש היות ומאורות חיות ועופות
בת ובמנרל דשנים אוחזין (בימ דף יב) השוכר את הפועל ילקטו בנו
תקנה עשו: כשער הוול. שאם יחולו חטיין בשעת הפרשת תרומות
פוסקין צעיין עד שיכל השער וכאן פוסק בשעת הלואה בך וכן
ובעולים. כגון שהלוח כדי שיעור תרומות שנה זו ועל מנת לקבלם
למסרין כיס ואחר כך חזרו ותקנון את מפרש עליהם דיאוש דבר
בפסוק כשער הוול מי ימחה בידו גבי שאר פוסקין על הפירות נמי
פוסק פוסק עמיהם כשער הוול הוא שאם יחולו מדמים הללו שהוא פוסק
ומתו: לא קרינא ביה לא יגוש. שאינו יכול למדועו כלום: בעל הבית.
ומנו כלום לדימא ליה לא משכתי: אבל כהן חוזר בו. דכיון דעשאוהו
בא ומתיישב כבר עלו בקנה: מהו דימא אקנסא מילאס היא. דמשעלו
ותקלקלנין לגמרי ולא היו יאוש מעליא קמ"ל: אוהו השבט. שהקרב
זה את המעשרות בשביל הקרב להם בלוייה: בחוקם עניי ישראל.
ת שאל עניים יפרש ויעבדם דהואיל ותקנת עניים הוא יחל להו
שבעטרכו הלך כי גזי משאר עניים לאו גזל את העניים הוא:
עניי

מצות להלואה בשעת דוחקם ומקשי ואצ"ל דלא אתו לידיה פ' אצ"פ שלא באו לתת מקצב לעצמו במהיה קול דלא אתו לידיה מאן יכי להי לאהי כחיה שילו תחתיה
 סתם מצות תחת אמר כר במכריהו כהנהו לרעה פ' כמו איש מאת מכרו שיהו חסדי מכריהו
 ותרומותיו ומשערתיו אלא להלך כתיב דמלתא פשטא היא ולדידיה יתיב להו אמר
 אסור רעתא פליהו היו כמאן דרמו לדידיהו רהני אבל לשאר בתנים ולדידיה שאנין כמאן
 אמר במבזה להו ע"י אחר פ' מפרשם ומבזה להו על ידי אורוהי ואומר להו חסד בעבד
 וקיים בה מצות תחתיו וחורו ונטול כעבור חובו: תת"ר אציונין כן יעקב אומר המלוח
 בשבט ביד ומתת מפרש ליהן בחזקת אורו השבט ואורו בשבט כפי כ"י וזמא מפרשינן

עין משפט
נר מצוה

ג א מ״י פ״ז מהלכות
גירושין הלכה כב סמג
עשין נ ט״ש״ע אה״ע ס״
קמב סעיף י׃
נא ב ג מ״י פ״ט שס

הלכה ח סמג שם
עושה"ע אה"ע סימן קמד
סעיף א:
נב ד מי" פ"ז מהל'
מעשר הלכה ה סמג
עשין חלה:

נג ה מ"י שם ה' ז:
 נד ו ז מ"י שם ה' ו:
 ח [מ"י] פ"ט מהל'
 ציבורים הלכה ג':
 נה ט י ב מ"י שם הלכה
 ז:

בן ל מיי פ"ג מהלכות
 מכירה הלכה ד ופ"ז
 הלכה א סמוג עשין פב
 טוש"ע ח"מ סימן קנ"ח
 סעיף א וסי' רד סע"א:

פסקי רי"ד (המשך)

פסוקי ד' (המשך)
 וְלֹא לַפִּיטָה שֶׁתַּפְּתִּיטָם
 וְהִיא לֹא תִפְתָּסֶיהָ בְּדַבְרֵיהֶם
 אִי הוּא יִרְוֶה לָהּ תִּרְבָּקָה
 יִנְיָיִי הִיא הִיא הִיא אִיכָּ
 נִצָּז וְלֹא פִיסָה הִיא הִיא
 הִיא אִמְרַת אֹנֶס הִיא הִיא
 שָׁרִי אֵין לָהּ תִּרְבָּקָה דְּבִינִי
 אִי טַעֲנָת אֹנֶס בִּיטָּן
 הִלְכָּךְ כִּין כִּיל פִּיסָה
 שֶׁשְׁתַּחֲרָצָה הִיא תִּפְתִּיטָם
 עֲמוּ [חֹרֵן] כִּין וְאִינוּ יִסְוֶה
 לִטְעוֹן כִּין כִּין כִּין כִּין
 וְאֹנֶס אִי: **מִתְנִי** הִמְלוֹה
 מִנּוּת אֵת הִתְּנָה וְאֵת הִלְכִי
 וְאֵת הִנְיָיִי הִלְכִי מִפְּרִישִׁי
 עֲלֵיהֶן מַחֲלָק מִפְּרִישִׁי
 עֲלֵיהֶן חֻזְקוֹת כִּין קִיטָּן
 אִי חֻזְשִׁין שֶׁמֶת מִן שֶׁמֶת
 כִּתָּן וְלֹא אִי אִי שֶׁמֶת
 הִלְכִי הִנְיָיִי וְאֵת מִתָּן
 צִרְיָל צִרְיָל רִשׁוֹן מִן שֶׁמֶת
 הִיורְשִׁין וְאֵת הִלְכִי לִפְנֵי
 בִּי אִי צִרְיָל צִרְיָל שֶׁמֶת
 מִן הִיורְשִׁין מִן שֶׁמֶת
 מִנּוּת לִכְחַן עִ"מ הִלְכִי שֶׁמֶת

[illegible]

ממות והמעשרות ליד כהן זה בחובו ונמצא שלא ואוהביו ואינו רגיל ליתן הלווה שאר כהנים ולוים אסור לעשות כן ושמאלו זוכין לאדם שלא בפניו מעות את הכהן ואת הלוי ליהן בחזקת עניי ישראל